

Gisteren ben ik begonnen in dit boek. <https://www.lotte-hannah-emmy.nl>

Diep raakt t me.

Na 30 blz had ik het al even weg te leggen om even adem te halen.

Om te kijken naar en te voelen in de overeenkomsten en de verschillen van toen en nu.

3 groepen: groep A die uitgesloten wordt (toen om ras, nu om de keuze die je maakt over je eigen lichaam), groep B die het er mee eens is en er achterstaat (toen om mee te gaan met de leiders, nu (waarschijnlijk) vanuit de angst voor het virus) en groep C die het er niet mee eens is, maar er toen niets mee kon, omdat het (fysieke) gevaar door de wreedheid van de bezetter te groot was.

Nu is dat de groep die het verschil kan maken.

Er is op dit moment nog geen fysiek gevaar.

Maar ik vind het heel spannend of deze groep gaat kiezen voor solidariteit met de buitengesloten groep.

Of dat ze vinden dat apartheid niet kan, maar wel gewoon naar alle plekken en evenementen blijven gaan waar groep A niet welkom is en dus toch meewerken aan t bewind.

De opkomst op de demonstratie van gisteren stemt me hoopvol en ik vind t spannend. Waar eindigt dit?

Ik las weer verder in t boek.

Het boeit me mateloos, prachtig omschreven hoe het standpunt van ouders vriendschappen van jongeren diep beïnvloed.

Prachtig pijnlijk dat ook toen met lang dacht dat het zo'n vaart niet zou lopen.

Ik ben op 1/3 en kijk uit naar de rest van het boek.

Ik heb het met mate tot me te nemen, om er helemaal bij te kunnen blijven, zo intens ervaar ik het.

Hulde aan Corrine Baard voor dit gelaagde boek, in principe voor jongeren, maar zeker ook voor volwassenen.

Mogelijk helpt t jou ook om je positie te bepalen en standvastig te blijven staan voor wat jij kloppend vind en in welke maatschappij jij wilt leven en je kinderen wilt laten opgroeien.